

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 114/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., Z., zastúpenej advokátom JUDr. V. P., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutím Okresného súdu Bardejov sp. zn. 6 C 714/83 z 28. júna 1985 a rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 18 Co 38/86 zo 7. mája 1986, ako aj postupom Sociálnej poisťovne v B. pri vymeriavaní starobného dôchodku a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. januára 2008 doručená sťažnosť M. B., Z. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. V. P., B., ktorou namietala porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkami Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 6 C 714/83 z 28. júna 1985 a Krajského súdu v Košiciach

(ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 18 Co 38/86 zo 7. mája 1986, ako aj postupom Sociálnej poisťovne v B. pri vymeriavaní starobného dôchodku.

Sťažovateľka uviedla, že z titulu choroby z povolania jej bol rozsudkom okresného súdu priznaný ušlý zárobok za obdobie od 6. januára 1978 do 30. septembra 1989 a žalovaná (P.) jej bola zaviazaná platiť od 1. novembra 1978 mesačne po 268 Sk a následne po 319 Sk. Dňom 12. novembra 1985 jej bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok v sume 473 Sk, neskôr dostala priznaný dôchodok v sume 1 272 Sk mesačne. V roku 1985 okresný súd zamietol jej návrh na priznanie náhrady mzdy mesačne po 1 500 Sk proti pôvodne žalovanej a krajský súd toto rozhodnutie potvrdil.

Sťažovateľka je toho názoru, že všeobecné súdy postupovali v rozpore so zákonom, preto žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„a) Ústavný súd vyslovuje, že sťažnosť M. B. voči nezákonnosti rozhodnutí Okresného súdu v Bardejove a Krajského súdu v Košiciach je oprávnená a Ústavný súd jej vyhovuje.

b) Ústavný súd vyhlasuje nálezom rozhodnutia Okresného súdu v Bardejove č. k. 6 C 714/83-55 a Krajského súdu v Košiciach č. k. 18 Co 38/86-78 za neplatné.

c) Ukladá ústrediu Sociálnej poisťovne v B., aby preskúmala opätovne spisový materiál sťažovateľky ako aj platné právne predpisy v oblasti sociálneho zabezpečenia a prehodnotila započítanie doby od 18. 6. 1982 do 8. 2. 1987 ako dobu zamestnania z dôvodu choroby z povolania a následnej diskriminácie v súvislosti s rozviazaním pracovného pomeru.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa toho ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že rozsudkami okresného súdu sp. zn. 6 C 714/83 a krajského súdu sp. zn. 18 Co 38/86 a postupom Sociálnej poisťovne v B. došlo k porušeniu jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Z pripojeného spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že rozsudok krajského súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu, bol doručený právnej zástupkyňi sťažovateľky 25. júna 1985 a že rozsudok okresného súdu sa stal právoplatným 26. júna 1986. Z uvedeného vyplýva, že predmetná sťažnosť bola podaná v čase (30. januára 2008), keď už dávno uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zabrať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Ústavný súd nemohol vyhovieť požiadavke sťažovateľky, aby prikázal Sociálnej poisťovni v B. preskúmať spätne jej rozhodnutia (ktoré sťažovateľka ani neoznačila)

a zaoberať sa započítaním doby do zamestnania, pretože takú kompetenciu ústavný súd nemá, a okrem toho sťažovateľka ako poberateľka dôchodku má právo kedykoľvek požiadať uvedenú inštitúciu, aby prehodnotila výšku jej dôchodku, a v rámci toho môže uplatniť nároky, ktorých sa domáhala na ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2008